

[Miljøministeren.]

Jeg kunne sådan set også til hr. Hovmand om det, der er gjort, sige, at der er mange ting, der i dette folketing er gjort, både under denne regering og under tidligere regeringer, som ikke har været gjort i et landsplanperspektiv, og jeg peger bare på både mit eget partis fejl og andre partiers fejl i den henseende, når de har haft ansvaret for disse ting.

Må jeg slutte med at sige endnu en gang tak for en positiv behandling og udtrykke håbet om, at man i den videre behandling af disse mange problemer, som folketinget og folketingets forskellige udvalg nu skal arbejde med, koncentreret i udvalget om fysisk planlægning, fortsat vil have denne åbenhed og også denne positive holdning, som jeg her har set og hørt frø alle partier i folketinget.

Lowzow (KF):

Jeg skal da gerne fastslå ligesom ministeren, at det er rigtigt, at der står i loven, at der skal komme en landsplanredigørelse hvert år, det er jeg da helt klar over, men det var vel til at ændre en sådan lille ting, hvis vi kunne blive enige om det.

Det kan måske være rigtigt, at der kommer én hvert år i de første år, og vi har da også muligheden for at behandle den i udvalget. Jeg skal ikke være den, der holder en ting væk fra salen, så sandelig ikke, men hvis lignende redegørelser skal diskuteres hvert år, bliver det meget let en teknisk diskussion mere end en principiel diskussion, når vi står midt i sagerne.

Med hensyn til spørgsmålet om den frivillige eller den tvungne ordning vil jeg nu holde på, at hvis alle etableringer, hvoraf kun en brøkdel har til hensigt at flytte ud, skal igennem, så må det give et meget større apparat. Derfor mener jeg, det må være udmærket, hvis ministeriet under de bestående forhold kan give om ikke andet så en klarhed over, hvor man skal henvende sig med et ønske om at flytte ud. Dette med at etablere en ny statslig administration er jeg ikke tilhænger af.

Jeg er glad for at høre, at ministerens indstilling til spørgsmålet om at begrænse sommerhusarealernes udlægning kun er midlertidig. for ellers kom vi ret hurtigt ud i den situation, at det ville blive en mangelvare, og så ville man begynde at snakke om,

at så blev priserne højere, og så ved jeg nok, hvad vej det ville gå. Jeg har også været lidt bange for, at det var ministerens hensigt at stoppe sommerhusarealernes udlægning, således at man kun kunne bygge i arbejderboligområder, så man kun havde dem og ikke havde muligheden for at vælge.

Men når vi kommer til spørgsmålet om de kystnære områder, så er det ikke her, vi skal komme med den store besværlighed. Jeg vil tro, der kan være enkelte områder endnu, bl. a. i Jylland, hvor der, skal vi sige på dispensation stadig kan udlægges nogle kystnære områder, men generelt vil jeg da ganske tilslutte mig, at man af naturmæssige grunde holder store udstykninger væk fra havet, så også det kan jeg da give min tilslutning. Men som sagt kan der stadig på vestkysten være områder, hvor der er planer langt fremme, og hvor der ganske naturligt kan tales, lad os kalde det en belastning af kysten endnu, uden at der går spor tabt.

Ejler Koch (S):

Det har i mange henseender været en spændende debat, og der har snart set været tilslutning til tanken om at søge decentraliseringen fremmet.

Men det, der samtidig har været klaget over, er, at tendenserne i det samfund, hvori vi lever, desværre går i den modsatte retning. De går i den private sektor i den modsatte retning, og de går i den hellige effektivtets og rationaliserings navn den modsatte retning i den offentlige sektor. Men det er jo spændende at have fået så bred tilslutning til, at vi nu kan indrette den offentlige sektor ikke kun efter primitive økonomiske hensyn til skattekroner og skatteøre. Jeg er meget spændt på at se f. eks., hvad hr. Hovmand vil sige, næste gang trafikministeren kommer med forslag om takstpolitikken i statsbanerne, om hr. Hovmand så vil give tilslutning til, at vi selvfølgelig skal bære omkostningerne ved at opretholde et decentraliseret statsbanesystem med de 140 stationer over skattebilletten og ikke over taksterne. For det er jo den slags helt konkrete foranstaltninger, der skal putte kød og blod på al vores smukke snak om decentralisering. Er vi ikke villige til at bære omkostningerne ved denne decentralisering, så bliver decentraliseringen ikke til andet end snak her, så fortsætter centraliseringen. For det